

Прощання

Олена Пчілка

Прощай, моя люба, прощай, моя мила!
Подай мені руку твою!
Прийми ж ти, голубко моя сизокрила,
Останню сповідь мою:

Мандрую, кохана, в непевну дорогу,
В тяжку невідому путь;
Судилось здобути мені перемогу
Чи ранньою смертю заснуть?

Хай буде як буде! Не маю вертатись
Назад з того шляху, що взяв,
Не маю тії корогви одцуратись,
Що вільно і щиро я зняв.

Жили й поривання й надії палкії
У нас, моя вірна, в обох;
Ми щирую віру і думи святії
З тобою кохали удвох.

Чи треба ж казать, що тебе не забуду?
Нехай не турбується серце твоє!
З останнім диханням хіба я позбуду
І думи, й кохання моє!

Прощай! Хай очей твоїх ясне сіяння
Просвітить непевну путь,
Хай любі стискання руки, цілування
Не жаль, а одвагу дають!